

Bc. Lucie Křivánková: Komunitní bydlení Plzeňská

Posudek vedoucího práce

Komunitní bydlení... asi jsem starý, nevím, co to znamená. Nechápu, že má mít určitá skupina ničím nezasloužené výhody, například v tom, že dostane pozemek zdarma. Už jen pojem „nezisková organizace“ je pojmem zásadně diskutabilním. Také si vůbec nemyslím, že bychom právě zde, na naší škole, měli podporovat projektování typu udělej si sám... je to zhouba architektury. Ale tím se nebudeme zdržovat.

Lucie Křivánková vše podrobně prostudovala a její závěr (každý projekt je jiný a není možné je srovnávat a hodnotit společně), mne příliš neuspokojil a rozhodně nepřesvědčil. Přesto jsem zadal z mého pohledu „vítěznou“ parcelu. Parcelu prozkoumanou mnoha projekty. Následovalo poměrně dlouhé hledání, kdy se Lucie Křivánková nedokázala rozhodnout, jak celý projekt uchopit. Nakonec z toho vyšel celkem klasický a ničím neohromující bytový dům chodbového typu. Okna převážně vždy pouze na jednu stranu. Klasické zcela uzavřené byty a chodba, kde se stěží s někým pozdravím. Víc nic. Velká zahrada na střeše je sice prima, ale jen do té doby, než zjistím, že se o ni musím starat a že za vše musím platit. Nic není zadarmo. Parkování idealisticky redukované a velmi složité uživatelsky – jednoznačně říká nepoužívej mne! No a nakonec kavárna. Bez venkovního sezení na hlavní třídě se mi zdá smutná. Takhle Plzeňské ulici nepomůžeme. Tím chci ve výsledku říci, že představa, že takový „zvýhodněný“ dům přinese něco svému okolí je zcela zcestná. Nedovedu si představit, že do takového domu vstoupím a půjdu na „veřejnou“ střešní zahrádku. Jen se potvrzuje, že každé sociální inženýrství a dotování vybraných skupin je cestou do pekla. Dům se prostě tváří jako uzavřená korporátní budova. A to asi nebylo úplně cílem. Je zřejmé, že podobné téma je vždy složité a alternativa je těžká věc. A to dnes již podruhé...

Přesto doporučuji přijetí projektu Lucie Křivánkové k obhajobě, ale nemohu než navrhnout známku D.

prof. Ing. arch. Roman Koucký